

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 2 lipca 2013 r.

Poz. 4231

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.338.2013.11 **WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO**

z dnia 26 czerwca 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594)

orzekam

nieważność uchwały Nr XXV/280/2013 Rady Gminy Łubowo z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej letniskowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2 gm. Łubowo – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałę Nr XXV/280/2013 Rady Gminy Łubowo z dnia 21 maja 2013 r. wraz z dokumentacją planistyczną doręczyć Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 28 maja 2013 r.

Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594) oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647) w związku z uchwałą Rady Gminy Łubowo Nr XXVIII/341/2009 z 28 września 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej letniskowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2 gm. Łubowo.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, stwierdził co następuje:

Na sesji w dniu 21 maja 2013 r. Rada Gminy Łubowo podjęła uchwałę Nr XXV/280/2013 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej letniskowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2 gm. Łubowo.

Organ nadzoru po sprawdzeniu prawidłowości procesu planistycznego sporządzenia ww. miejscowego planu oraz po wyjaśnieniach udzielonych w dniu 24 czerwca 2013 r. ustalił, iż w dniu 21 października 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010 r. Nr 130, poz. 871). Na mocy art. 4 ust. 2 tej ustawy do planów miejscowych oraz studiów, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto w dniu 28 września 2009 r., a zatem zastosowanie znajdują przepisy dotychczasowe.

Organ nadzoru podnosi, że zgodnie z art. 20 ust. 1 powyższej ustawy, w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego zgodności z ustaleniami studium. Podkreślenia wymaga fakt, że z przyjętego w powszechnym rozumieniu znaczenia pojęcia „zgodności”

danego aktu z innym wynika, iż badanie zgodności planu z ustaleniami studium winno być czynnością znacznie bardziej restrykcyjną niż stwierdzenie, że plan nie narusza ustaleń studium (jak to precyzuje art. 20 ust. 1 ustawy w brzmieniu po wejściu w życie cytowanej ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej...).

Stosownie do postanowień wynikających z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2007 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

W orzecznictwie sądów administracyjnych, ugruntował się pogląd, iż stopień związania planów z ustaleniami studium zależy w dużym stopniu od brzmienia ustaleń studium. Plan zagospodarowania przestrzennego ma natomiast stanowić uszczegółowienie zapisów zawartych w studium, a nie ich dowolną interpretację czy wręcz całkowitą zmianę - takie stanowisko zajął w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, sygn. II OSK 466/11 z dnia 19 maja 2011 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 27 listopada 2012 r. (lex nr 1241131) podniósł, że „zgodność planu ze studium nie może być rozumiana ogólnie. Pojęcie „zgodności” uchwalonego planu ze studium oznacza stopień związania silniejszy niż we wcześniej używanych terminach „spójność”, czy „niesprzeczność”.

Mając powyższe na względzie, organ nadzoru w odniesieniu do przedmiotowego planu stwierdza, że przeznaczenie większej części obszaru objętego planem, ustalone jako „teren zabudowy mieszkaniowej letniskowej”, oznaczony symbolem „MNL”, jest niezgodne z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łubowo. Na wyrysie z ww. studium, stanowiącym obligatoryjny element rysunku planu, obszar objęty planem wskazany jest bowiem do przeznaczenia pod „tereny zalesień i zadrzewień”. Organ nadzoru podnosi, iż z wyjaśnień udzielonych przez Urząd Gminy Łubowo w dniu 24 czerwca 2013 r. wynika że, na ww. terenach zalesień i zadrzewień „dopuszcza się możliwość wprowadzania zamiast zaznaczonych na rysunku studium zalesień zabudowy letniskowej, na dużych, o minimalnej wielkości 2000 m² działkach” (str. 57 części tekstowej studium), jednak brak jest w studium jakichkolwiek dopuszczeń lokalizacji zabudowy innej niż letniskowa.

Biorąc pod uwagę fakt tak ściśle określonych ustaleń dokonanych w studium (z podstawowym kierunkiem nie związanym z zabudową i jedynie dopuszczeniem zabudowy letniskowej, jako – z natury rzeczy – lokalizowanej na terenach sprzyjających wypoczynkowi) oraz odmienne sposoby użytkowania terenów zabudowy typowo mieszkaniowej (przeznaczonej do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych i łączącej się z terenami zurbanizowanymi bądź przeznaczonymi do zurbanizowania) od zabudowy letniskowej (związanej z okresowym wypoczynkiem), organ nadzoru stwierdza, że zgodność planu ze studium nie została zachowana.

Powyższa sytuacja stanowi zatem istotne naruszenie przepisów art. 20 ust. 1 ustawy w odniesieniu do obowiązku stwierdzenia przez radę gminy zgodności planu z ustaleniami studium.

Realizacja procedury planistycznej, bez wprowadzenia w treści planu ustaleń dla wszystkich obszarów oznaczonych na rysunku planu, narusza w sposób istotny zasady sporządzania planu miejscowego. Analiza postanowień zawartych w art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym pozwala stwierdzić, że załącznik graficzny stanowi integralną część uchwały i odzwierciedla w sposób graficzny tekstowe ustalenia planu. Oznacza to, że załącznik graficzny nie może zawierać ustaleń innych niż zapisy uchwały. Sprzeczność pomiędzy treścią uchwały a jej częścią graficzną polegająca na oznaczeniu na rysunku planu terenu, dla którego w treści planu nie wprowadzono ustaleń, stanowi istotne naruszenie prawa, tj. naruszenie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego.

Organ nadzoru podnosi, iż w przypadku trybu sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego ustawodawca postanowił, że naruszenie powodujące nieważność planu musi mieć charakter istotny. Brak takiej gradacji naruszeń w przypadku naruszenia zasad sporządzania planu powoduje, że konieczność uznania planu za nieważny w całości lub w części będzie powodowało każde naruszenie zasad jego sporządzania.

Zgodność między treścią studium a treścią planu miejscowego to kontynuacja identyczności zasad zagospodarowania terenu ustalanych ogólnie w studium i podlegających sprecyzowaniu w planie miejscowym. Plan miejscowy nie może wprowadzić zmian w zakresie kierunków zagospodarowania i zasad zagospodarowania, a jedynie doprecyzować te zasady i to w taki sposób, aby nie doprowadzić do ich zmiany lub modyfikacji. W każdym przypadku ocena tej zgodności musi być dokonana indywidualnie.

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że uchwała Nr XXV/280/2013 Rady Gminy Łubowo z 21 maja 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu zabudowy mieszkaniowej letniskowej w miejscowości Leśniewo, obejmującego część działki nr ewidencyjny 37/2 gm. Łubowo w sposób istotny narusza wymienione w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym przepisy, w związku z czym wydanie tego rozstrzygnięcia stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

WZ. Wojewody Wielkopolskiego
(-) Przemysław Pacia